

MARIJIN LIST

MARIJIN LIST

NEVTEPENO POPRIJETA DEVICA Marija — Pobožen mesečen list.

Vrejüje ga z dovoljenjom cerkvene oblasti: Klekl Jožef, vp. pleb. v Črensovcih, slovenska Krajina. Izhaja vsaki mesec 8. na spomin petdesetletnice razglašenja verske Istine od Marijinoga nevtepenoga poprijetja leta 1904. dec. 8., gda je te list, kak prvi pobožen slovenski list Slovencom Slovenske Krajine do rok dani.

Cena Marijinoga lista je : I. V državi na skupni naslov 10 Din. i 2 Din. poštnine za kalendar, skupno 12 Din, na leto. Na skupni naslov more hoditi najmenje 10 komadov. Za teh 12 Din. dobijo naročniki Marijin list i kalendar Srca Jezušovoga z prilogov Priprava na srečno smrt. Naročnina se mora poslati do konca januara v celoti naprej ali mesečno naprej. Jako veliko dobroto nam pa skažejo naročniki, če plačajo naprej koliko le morejo Smejo pa naročnino plačivati na mesece, to je vsaki mesec naprej en dinar.

Na posamezni naslov je cena Marijinoga lista v državi 15 Din. na leto. Za to naročnino dobijo naročniki z Marijinim listom kalendar Srca Jezušovoga i prilogo Priprava na srečno smrt poštnine prosto. Plačati se mora do konca januara cela naročnina, ali pa mesečno 1 Din. 25 p. naprej.

II. Za vse države Evrope 25 Din. na leto. Za to ceno dobijo naročniki z Marijinim listom kalendar Srca Jezušovoga i prilogo Priprava na srečno smrt poštnine prosto. Plačati se pa mora Marijin list do konca januara ali mesečno naprej po dvadinar, zadnji mesec tri dinare.

Cena Marijinoga lista za države Evrope z Novinami vred je 100 Din. na leto. Naročnina se more do konca januara naprej plačati ali pa 8 50 Din. vsaki mesec naprej. Kalendar i priloga sta brezplačna i poštnine prosta.

III. Za države zvün Evrope, kak v Ameriko, Australijo itd. je naročnina na leto 40 D. Za to ceno dobijo naročniki Marijinoga lista tudi kalendar Srca Jezušovoga i prilogo Priprava na srečno smrt poštnine prosto. Ta naročnina se mora do konca januara naprej plačati. Ki ma z Marijinim listom naročene tudi Novine, plača za oboje na leto dva dolara ali 112 Din. v državaj zvün Evrope. Ta naročnina se mora do konca januara naprej plačati. Kalendar i priloga sta brezplačna i poštnine prosta.

Za naročnike M. Lista se služi letno več jezer sv. meš v Linzi v Seraphinskom društvu i vsaki tjeđen edna sv. meša doma. Te sv. meše se služijo za žive i pokojne naročnike i za vse njihove namene.

V vredništvu M. Lista v Črensovcih se dobijo kupiti : 1. Življenje sv. Martina pišpeka za 1 Din 75 par; 2. Življenje sv. Jezušekove Trezike po 5 Din; 3. skrivnosti sv. rožnoga venca po 2 Din 50 par 15 falatov i 4. knjižica: Priprava za srečno smrt 2 50 Din.

Dari.

I.

Na „Marijin fond“ so darüvali v Din. sledeči : Gjorek Franc, cerkovnik nabro v Martjancih 15, Pečić Alojz Drobotinci 15, obresti 345 Din 75 par, Godina Marija Dolnja Bisztrica 10, Godar Būdinci 4, Kolenko Ivan Črensonci 5, Hozjan Ivan Črensovci 2 50 Din.

Marija povrni vsem obilno !

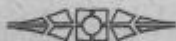
Vrednik.

II.

Na Dom sv. Frančiška darivali v Din.: Vaupatič Karol Črensovci 5, Kolenko Jožef Črensovci 1, Hozjan Ivan Črensovci 3, Šebjanič Jožef Črensovci 2, Šebjanič Verona Črensovci 2, Hren Verona v zahvalo Mar. Pom. ka sin ozdravo Sr. Bistrica 10, Jožef i Orša Jerič Hrastje v spomin zlatoga zdavanja 100, Mlekarska zadruga v Črensovcih 171.25, Čačič Jožef pleb. Črensovci 100, Žitek Terezija i Cecilija Rakičan 22, Horvat Bara Rakičan 2, Vöröš Anna Rakičan 2, Forjan Julia Rakičan 2, Gjorek Ana Rakičan 3, Škrban Kata M. Sobota 10, Bencek Ana M. Sobota 2, N. N. M. Sobota 10, Rajnar Treza Krog 2, Lukač Roza Krog 1, Hegeduš Treza Krog 10, Bencak Julia Satahovci 2, Flegar Roza Satahovci 3, Horvat Treza, Janoš, Orša, Graj Marija i Taljan Franciška Bakovci 5, Farkaš Treza Raščice 10, Filip Marija Beltinci 10, Zver Marija Beltinci 5, Berendiaš Geta Beltinci 2, Herman Ana Beltinci 2, Ferdo Križan kralj. notar M. Sobota 33, Jureš Franjo D. Lendava 20, Nemec Janoš Pertoča 20, Wessner Marija učit. v p. Ljubljana 100, Hajdinjak Izidor Črensovci 10, Horvat Janoš i Marko nabrala v Trnji 230, Mešič Ana M. Dolenci 10, Orlaj Matilda i Ludvik D. Lendava 100, Gergorec Jožef Krnci 0:50 Din.

Oča sirot povrni vsem obilno !

Odbor.

Širitelom na znanje.

I. Oktobra 18. smo obdržali širitelski sestanek v Soboti v Martinišči. Pri tej priliki smo dali vsakom i širiteli za dar edno malo knjižico od posvetitve družin Srci Jezušovomi. Velika večina širitelov je bila navzoči i po toj smo tudi večim nenavzočim poslali goriimenüvano knjižico. Ostali so pa li takši širitelje, šterim nismo mogli toga maloga dara izročiti. Prosim zato vse tiste širitele, ki te male knjižice ne bi dobili, naj se javijo v Črensovcih, ka njim jo dpošlemo.

II. Novo leto je tü. Kde ešče neje pobrana naročnina, jo taki poberite i pošljite v Črensovce. Položnice smo dali z tem Marijinom Listi vsakom i poslati. Dobi vsaki dve položnici. Na edno naj zapiše gor odzgoraj : stara naročnina, na drugo pa naročnina za kalendare.

III. Kalendare bomo začeli pomali razpošilati. Vsaki dobi kalendar, kak nam pošlje notri dva dinara poštnine. Kalendare

po pošti pošljemo, zato moremo prle meti poštnino nabrano, da nemamo svojih penez, ka bi zraven devali, brez penez pa pošta ne vzeme gor.

IV. Za novo leto bomo dali štampati vsakomi širiteli eden blok, ka de po njem nabirao naročnino. Bomo strogi, ar ovak zagospodárimo. *Vsaki mesec se mora nekaj plačati.* Če ne more ednoga dinara, naj da polovico naročnik i te drugi mesec doda keliko je prle menje dao. Vsaki mesec se mora na mesec plačati eden dinar. To je na leto 12 Din i z tem je plačana naročnina za celo leto i poštnina za kalendar za tiste naročnike, ki majo Mar. List naročen na skupni naslov.

V. Začnite že zdaj z nabiranjem naročnikov za novo leto. Ne bojte se slabe letine. Kem več date Mariji, tem več vam tudi ona sprosi. Zbūjajte vūpanje v njo med narodom! Mislite ka njeno materno srce ne več tisto, kak je prle bilo! Zmislite si na svoje matere i na sebe ki ste matere! Mogoče je materno srce te trše, če je nevola vekša? Nasprotno, te je mehkejše. Tak je i Marijino smileno materno srce! Pa v neizmer-no vekšoj meri! Zato vsaka hiša naj ma Marijin List. Lepo ga priporočajte! Mariji delate z tem veselje, dūšam pa zveličanje nositel! V Marijinom imeni naprej!

Vredništvo i uprava Mar. Lista
v Črensovcih.

Martinišče.

Dne 26. novembra je Martinišče obslūžavalo godovno svojega patrona sv. Martina. Lūbitelov i prijatelov zavoda se je telko zbralo, ka je kapelica premala bila. Milostlivi naš g. kanonik Szelec so darūvali sv. mešo, vlč. g. dūhovnk svetnik Klekl Jožef so pa predgali. Počastilo je te zavod tudi več drugih dūhovnikov i civilni gospodov. Popoldne se je vršila tudi igrice v velko veselje mladine, ki rada obišče zavod.

VSEBINA:

Dragim naročnikom na znanje.	Str. 1	Zadoščenje Mariji.	Str. 11
Advent	" 3	† Jožef Kūzma	" 12
8. december	" 4	Mama Margeta.	" 13
Posvetitev Mariji.	" 6	Posvetitev rojstne hiše našega	
Katoliška akcija i naša društva	" 7	vrednika Srci Jezušovomi.	" 14
Mešna zveza Marije Pom.	" 9	Sveti prt.	" 16

Dragim naročnikom na znanje!

Hvala dobroj materi Mariji, prišli smo srečno do zadnjega snopiča Marijinoga Listi i ga damo do rok vam, dragi nam naročniki. Gda to učinimo, se zahvalimo prav iz srca vam, ki ste ostali verni toj sladkoj vretini, ki teče iz nebes; tem lepim navukom Jezušove svete vere, štera se glasi v lepom Marijinom Listi. Zahvalim se ravnotak vrelim nam širitelom i širitelicam za goreče širjenje dobrega čtenja i je oprosim v Marijinom imeni, naj njej na veselje i sebi za večno plačilo nosijo ešče naprej te sladki križ. Posebno se pa zahvalim preč. g. Bakan Jožefi, prefektu Martinšča, ki so poleg svojega velikoga posla mi pomagali M. List vrežvati i najveksi ter pri tom skoz celo leto nositi, ar slabo zdravje ne mi je dovolilo, da bi mogo sam celo bremen nositi. Naj njim Marija plača trude i naj njih i vno-ge druge duše gene, ka do pomočnice pri širjenji Marijine slave po Marijinom Listi. Gda se vsem iz srca zahvalim za vse pripomočke pri vrežvanji ino izdavanji Marijinoga Listi, prosim kak najlepše vse duše, naj mi ostanejo verne pri naročitvi i širjenji Marijine dike po Marijinom Listi. Te list je Marijin dar, ki je spravo jako dosta duhovnikov k božemi oltari i jako dosta duš pripelao na popolno življenje, da ne gučim od neštetih jezer, štere je rešo pogubelne poti i je spravo na varno stezo zveličanja. Zato prosim v Marijinom imeni vse, naj njemi ostanejo verni i naj ga širijo z cele moči.

Cena Marijinomi Listi ostane kak je bila, to je na skupni naslov 10 Din. Za teh 10 Din. dobijo vsaki mesec Marijin List, kalendar Srca Jezušovoga na konci leta i kda plačajo naročnino knjižico „Priprava na srečno smrt.“ More pa plačati poštnino od kalendara, to je 2 Din. vsaki, kda ga do rok dobi. Tiva 2 Din. poštnine plačajo samo oni, ki plačajo samo 10 Din. naročnine, to je kim hodi na skupni naslov Marijin List. Cena ostane, ali oblika, forma Mar. Lista pa bo lepša. Na lepšem papiri ga bomo najprej dali štampati, nas bo koštao več, ali z tem vtipanjem učinimo to, ka nam narastejo naročniki. Smo se odločili na lepšo formo, ka te vsi bole zadovoljni i tak več duševnoga haska meli, ar do kepi lepši v listi. Gda to naznjam dragim naročnikom, njim ešče nekaj jako važnoga mam povedati.

Ka bo to? Letos na Malo mešo smo meli v Črensovcih dečinski den. Veselje nedužne dece je bilo nepopisno i ž njov vred smo se veselili mi vsi starejši tudi. Pri toj priliki sem speznao, da se dečici more posvetiti posebna skrb, vekša, kak se je dozdej posvetila. Hüdobni svet z obema rokama lovi za dečicov, ka bi jo dobo v svoje zamazane škrample i jo pogubo. Smo se toti borili dozdej tudi proti tomi njegovomi nakanenji, ali nismo se mogli zadostno, zato ka nismo meli orožja, štero bi segalo do vsakoga deteta. Zdaj smo si pa izmislili nekše takše orožje i to je eden listič na čast Deteti Marijiki, ki bo za dečico pisan, v njihovom mišlenji i po njihovom želenji. Z

Marijinim Listom pride vsaki mesec na 4 vekših ali 8 menših stranej i bo namenjen samo za deco, vekšo i menšo.

Gda te svoj namen odkrivam, se obrnem na samo dečico. Draga dečica! Ne moremo pozabiti tistoga veselja, šteroga ste nam spravili letos pri dečinskem dnevi, na god deteta Marijike, na Malo mešo, zato smo se odločili, da to veselje dečinskoga dneva stalno gorobdržimo i vam je vsikdar, vsaki mesec glasimo po ednom listeki, ki de vrejüvan na čast Marijiki samo za vas. Draga dečica, ka vas ne vlovi hüdobija, nego ka ostanete dobri, pobožni i na veselje svojim starišom, kak je bila Marijika, zato vas bomo vsaki mesec obiskali z tem listekom. Prosili bi vas že zdaj naprej, ka se zbirate pri vaših širitelaj i se pri njih javite vsi, ka te meli te vaš dečinski listek. Me pitate, jeli, ka de pa koštao? Da ste mali i penez nemate, zato de cena mala. Na tri mesece samo eden dinar, to je na leto štiri dinare. Za te 4 Din. dobite vsaki mesec listek Deteta Marijike i ešče nekaj. Ka ešče? Letos je vsako dete dobilo nekši dar. V novom leti ravno tak bo, vsako dete, štero se naroči na dečinski list, dobi eden mali dar tüdi poleg mesečnoga listeka, ne ka bi njemi trbelo posebi kaj darüvati.

Pitate me draga dečica, kak pa pridete do tej 4 dinarov? Lepo te je prosili od tistih, ki vas radi majo. Sveta istina je, ka vam je ne odpovejo. Potem pa ešče edna pot je. Vi dostakrat brez prošnje dobite kakši dar od ajteka, mamike, botre, kume itd. Draga dečica, ne küpüjte si za te peneze sladkarije, nego je denite k strani i plačajte ž njimi svoj listek. Kak de se vam za to zatajüvanje veselila Marijika!

Dečica, edno ešče! Pri širitelaj Marijivoga Lista se javite tista deca, štera bi rada drügoj deci delila dečinski list. Ki se javijo, bodo širitelje dečinskoga lista i ga dobijo brezplačno do rok. Vsako dete, štero šče širiti dečinski list, mora se javiti pri širitelaj Mar. Lista ali pri podpisanom i mora nabrati najmenje deset naročnikov. Najmenje teliko jih mora meti, te dobi svoj listek brezplačno. Kem več jih pa nebere, tem bole se bo tomi veselila Marijika, pa vsi dobri lüdje tüdi.

Ta do božiča mi javite dragi širitelje i širitelice pa prelüblena nam dečica, keliko dece se je javilo za Marijikin listek, i to tüdi, jeli ga dečica žele, ka bi ga pisali v našoj domačoj reči, ali pa v kniževnoj slovenščini, kak se dečica v šoli vči. Lepo prosimo do božiča odgovor.

Gda te veseli glas naznanjam našim malim i našim starim, želem vsem blažene božične svetke i prav srečno novo leto!

Marija bodi z vsemi nami!

Črensovci, 1931. dec. 8. na god nevtepenoga poprijetja Marijinoga.

KLEKL JOŽEF,

vp. plebanoš, vrednik Marijinoga Lista.

Advent.

„Pripravljajte pot Gospodovo“ . . .

(Jan. 1, 22.)

Tiha radost napuni našo dušo, gda se približa advent. Vsi brez razlike radi poslušamo veselo, hrepenečo pesem: „Vi nebesa ga rosite i zemlja naj ga da.“ Čutimo pri tej pesmi, da je

Marija Jezušekl:

Ka naj bi ti dala,
Kak naj Te zavnala
Na trdom ležišči
I mrzлом prostorčki,
Da sladko bi spao,
Od Boga senjao
Jezušek moj ?!

Jezušek Mariji:

Mamika draga
Je že poslana,
Lepo zrahlana,
Zibelka zlata:
V Tebi počivam,
Nebo uživam,
Bod' brez skrbi!

blüzi Gospod, da je blüzi čas, gda pride nebeska Lübezen, mali Jezuš na našo zemlo. Starejši se pri toj priliki mogoče s skuznimi očmi spomnijo svojih mladih let, gda ujim je ešče ljublena mati,

ki že mogoče počiva v hladnem grobi, sklenila vkup roke i opominala, da se že skoro narodi Jezuš.

Advent je ne samo čas veselja nego tudi čas priprave, čas pokore. Zadnjo nedelo po Risalaj začne duhovnik sv. mešo z rečmi: „Mislim na mir i ne na pogubljenje“. (Jer. 29, 11). O kakša tolažba za nas! Gospod nebe i zemle nam šče dati mir i ne pogubljenje. Blíža se nam že „mir“ z božičnov nočjov, zato pa naš opomina sv. Paveo apostol na prvo adventno nedelo v svojem pismu Rimlanom: „Noč je minola i den se je približao. Odložimo zato dela kmice i oblečimo se v orožje svetlobe“ (Rim. 13, 12). Kaj je orožje svetlobe? Na to nam da odgovor sv. Ivan Krstiteo: „Pripravljajte pot Gospodovo (Jan. 1, 22). Da, pripravljajte pot; „obrni svoje srce na pravo pot“ (Jer. 31, 21), pripravite duše.

Očistimo od grehov svoje duše, da bo tudi mali Jezuš, Dete neskončne bože lübezni, najšeo v našoj notrašnjosti svoj dom. Naj se narodi tudi v našoj duši, ne samo v Betlehemskoj štalici, naj počiva tudi v našem srci i ne samio v jaslicaj sirmaške pastirske štalice.

Glejte, paščijo se v cerkev k zorjenicam, ne stavi jih ne zima, ne sneg, ne delo. Hodimo vsi! O stokrat srečni vi — predragi — ki se paščite iz lübezni do Jezúša. O pridite vi srečni, pripravite svoje duše i srca za prihod maloga Jezúša, ar „On prihaja, naš Zveličar . . . Korona nebeske dike je na njegovej glavi. On kraljuje od morja do morja, do zadnje vode, do konca zemle.“ „Kak mati tolaži svojo deco, tak ščem tolažiti jas vas pravi On“. To bo za nas vse pravo krščansko veselje i tolažba, če smo pripravili naša srca v nam tak jako lüblenom adventi za božično noč „sveto noč, blaženo noč.“

Velko veselje bo pa tudi za Srce maloga Jezúša, našega nebeskoga Krala. Z mirnim srcom bomo te lejko šli k Betlehemskim jaslicam, gde leži Lübezen naših duš, ki je „pot, pravica i življenje“. Naša duša pa, okinčana z belimi lilijami, bo pri pounočnici z duhovnikom vred puna nebeske radosti zaspevala pesem, štero so spevali angelski kori pri jaslicaj: „Dika Bogi na višavaj i mir lüdem na zemli.“ SPES.

8. december.

„Zdrava, milosti puna,
Gospod je s tebo“ . . . (Luk. 1, 28.)

Sunce je nisko, komaj se pokaže i se že pašči za gore. Zimski čas je! Vsa lepota sveta i zemle vmira. Korine po poli ne cvetejo več, tihe sò postale nebeske fitce, ne čuje se več njihovo lepo popevanje. Srce človeka strepeče, gda zagledne po dolini i bregaj belo oblačilo, sneg, ki pokriva zemlo. Zima, mráz i nema tišina okoli nas napuni z nekšov žalostjov.

V tom časi, gda je minola vsa lepota zemle, pa se začüjejo vešele reči sv. Evangelija, pozdrav nadangela Gabriela:

„Zdrava, milosti puna, Gospod je stebom“ . . . To je pozdrav Mariji, Kralici nebe i zemle. Sv. Cerkev nam na te način šče pregnati žalost, nas šče zdignoti v nebeske višave, nam pokaže lepoto i dobroto nebes.

8. december je Marijin den, Marijin svetek. V adventi ga obhajamo, gda čakamo Odkupitela sveta. Te svetek je kak zajtrašnja zorja pred vzhajajočim božičnim suncem. „Dnes je Marija nevtepeno poprijeta, dnes je zdró-bila glavo kači“. Svetešnje veseli

VSA SI-LEPA.

den je svetek Marijnoga nevtepenoga poprijetja i dnes častimo Marijo, Mater celoga krščanstva.

Častimo jo pa s celim srcom! Püstimo zemelsko veselje, ar ona je „dika Jeruzalema i veselje Izraela“ (Judit 15, 16), veselje krščanstva, veselje naše. Odprimo svoja srca! Hodimo k njoj! „Pridite k meni vsi, ki me ljubite“, nas zove sama.

Mami nas svet, zove nas s svojov lepotov, ar nas šče odtrgati od neskončne i večne lübezni, od Jezúšovoga Srca i Marije. Ne püstimo se!

Ostanimo verni! Možje i žene, očevje i matere, ki ljubite Jezúšovo Srce, ljubite i častite tudi nebesko Mater. I vi mladi, dečki i dekle, ki vas šče meti najbolje svet, ne pozabite na Marijo! Spomnite se, da ste rože v ogradi nebeskoga Vrtnara. Bodite trdni, če vam ponüja svet svoje veselje i dobrote, ne dajte se zapelati; morete biti kak gora v divjem i razburkanom morji. Naj valovi morje, naj valovi veselje sveta, Marija vas zove! Naša najbolša prijateljica i pomočnica je Ona v vseh težavaj i nevolaj.

Svetno veselje, ki ga mamó v življenji tú na zemli mine. O ešče kak hitro! Nanč si ne mislimo i končano je vse. Marija nam ponüja nebesko veselje. Pri njoj so vse lepote i dobrote, obdana je s suncem nebeske nedužnosti i nevtepene čistosti i svetosti: „Vsa lepa si Marija i sence greha nega na tebi“ (Vis. pes. 4, 7) moli sv. cerkev. Marija nas tolaži, nam pomaga v boji za mir i veselje, ki ga ete svet nemre dati.

Popotniki smo v večno domovino. Nemamo tú stalnoga prebivališča v toj dolini skuz. A je trnjava i strma pot, ki vodi v našo drugo domovino. Mi moremo iti po toj poti, či je ravno trnjava i strma. Mati neskončne smilenosti i „Kralica brez greha poprijeta“ nas bo vodila po toj poti, ki je puna trnja i skuz, na naš novi dom, k Jezúši. „Pazim na vse, ki so na sveti“ je pravila sama sv. Brigiti.

Lübiamo Marijo, častimo jo, Mater i „pomočnico krščenikov“, potem bo ljubila tudi ona nas vse dni našega zemelskoga romanja!

„Pritegni nas k sebi nevtepena Devica, da bomo hodili po

tvojih potaj! Glej, sonce tvojega svetka se že mirno i tiho nagible za gore; zadnja zorja nam šče sveti. Naj nastane tudi v nas zorja lübezni do tebe, Kralica nebes i do tvojega Sina, našega Kristuša Krala, da bi se razveselili vsigdar tvojega svetka i tvojega pozdrava: „Zdrava, milosti puna, Gospod je s tebom . . .“

SPES.

Gda je Jezuš na svet prišo, ka bi nas dobo, se je nikomi drugomi ne zročo, kak Devici Mariji i sv. Jožefi. Zato če ti ščeš k Njemi priti, Njlma se zročl i „Dev. Marija, sv. Jožef prlpelajta nas k Jezušl!“

Posvetitev Mariji.

*Vsaka moja naj reč, ki jo roka piše,
v pesem se izbira i lübezen riše,
v lübezen düše Ti detinsko vdane,
dokeč srce večno biti ne obstane!*

Viktorija Razlagova.

Katoličanska akcija i naša društva.

Sv. Oča Pius XI. jako pogosto ob razni prilikaj priporočajo širjenje takzvane Katoličanske akcije, ka z drugov rečjov telko pomeni, kak delo v katoličanskem dūhi. Po zamisli sv. Oče naj bi katoličanska akcija obstojala v tom, da dobri katoličani, šteri so nej dūhovniki, pomagajo dūhovnikom v širjenji pravoga istinskoga verskoga življenja, po navukaj sv. Cerkve.

Vnogi razmijo pod Katoličanskov akcijov edno popunoma novo društvo, posebno ešče, gda sveti oča priporočajo, naj bi se po mogočnosti v vsakšoj fari ustanovo odbor Katoličanske akcije.

V istini ne je Katoličanska akcija nikše novo društvo. Sv. Oča samo pozivajo vse dobre, poštene katoličanske lūdi, šeri živijo po navukaj sv. Cerkve, naj pomagajo dūhovnikom v njihovom apoštolskom deli.

Lepo je, če skrbimo za svojo dūšo i živimo tak, kak nam dober Bog zapovedavle da moramo živeti, če ščemo dosegnoti vekivečen žitek. Nego pri tom

nesmемо preveč samo na sebe gledati i včiniti samo ravno telko, kelko bi po našem mišlenji zadosta bilo za naše zveličanje. Pri takšem računi nam zna na konci velka šuma sfaliti i nas zna vse to ščista inan pripelati, kak smo si pa sami računali.

Glejmo, pa ravno v priporočanji Katoličanske akcije nam kažejo sv. oča izredno lepo priliko, gde lehko vnogo, vnogo dobrog včinitimo drugim i s tem v prvom redi svojoj dūši. Pomagati dūhovnikom v njūvom apoštolskom deli! Kak lepa služba je to! S tem opravljajo pravo apoštolsko delo tūdi tisti, šteri nej so dūhovniki, zato, ka spunjavlejo tiste reči dobrega našega božanskoga Zveličara, štere je povedao svojim izbranim rekoč: „Idite i včite vse narode.“ Prava apoštolska služba je to, štera se z drugov rečjov imenūje tūdi laični apostolat, ka pomeni telko, kak apoštolsko delo tistih lūdi, šteri so nej dūhovniki.

Kak teda naj spunimo želo sv. Oče v pogledi Katoličanske akcije i što vse je pozvani, da dela v tom dūhi? Sv. oča pozivajo vse, šteri živijo pravo versko življenje, naj pomagajo dūhovnikom v njūhom apoštolskom deli. Prav vsakši lehko po svoji močej opravla to delo, samo v prvom redi, se razmi samoobsebi, mora tisti najprle sam biti napunjen s pravim krščanskim dūhom. Pa je potom lehko to vsakši od najbolje preprosotoga pastira do najvučenejšega i z vsemi mogočimi častmi napunjenoga gospoda. Pri širjenji Zveličarovoga navuka so potrebni tak edni kak drugi, vsakši lehko včini v svojoj okroglini vnogo dobrega.

Zato je v pogledi Katoličanske akcije vnogo odvisno od toga, gde i v kakših prilikaj želemo delati. Delo tam gde v poganskih pokrajinaj bo ščista inačiše kak v tistih krajaj, gde je krščanstvo popolnoma razširjeno. Ravno tak bodo morali dobri krščanski ljudje inači pomagati duhovnikom gde na vesnici kak pa v kakšem velkom mestu, inači v ednoj pokrajini kak v drugoj, inači v ednoj državi kak v drugoj. Zato so sv. Oča samo v glavnem povedali ka želejo meti pod Katoličanskov akcijov i ka nam v tom pogledi priporočajo, da naj delamo. Inači se pa to delo ravna po kraj i po prilikaj v kakših se nahaja tisti, šteri žele v tom duhi delati.

Ka bi mi na priliko razmili pod Katoličanskov akcijov za našo krajino? Mi smo dali naslov našemi članki Katoličanska akcija i naša društva. Ali lahko tudi društva delajo v duhi Katoličanske akcije? Kak bi na priliko mi ustanovili farne odbore Katoličanske akcije po želi sv. Oče?

Delo v Katoličanskoi akciji je sto pa sto vrst i to skoro v vsakšoj fari inači, zato bi tudi že tu težko povedali kakšo nalogo ma vsa katoličanska akcija. V ednoj fari se na priliko jako začne širiti pijančuvanje. Neki vrelh poštenih farnikov obojega spola ustanovi z duhovnikom farni odbor katoličanske akcije s posebnim namenom, da bi kelko mogoče zatrl pijančuvanje. Te odbor pride redno pravimo vsaki mesec dvakrat vkup i tu si zdaj na tenci pogučijo od vzrokov pijančuvanja i ka bi bilo včiniti da bi to henjalo. Po tom si pa razdelijo delo tak na priliko, da ništerni na lepi način nagovarjajo ednoga pa drugoga pijanca, da v nedelo zadvečara ide v cerkev mesto v oštarijo, da ljudje čtejo kakše dobre knige ali pa poslušajo hasnovita predavanja ali gledajo podučne igre i tak dale. Drugi pa páli na drugi način opravljajo té poseo kak ravno mislijo, da najbolje dosegnejo svoj cio. Potom pa páli znova vkup pridejo i si pogučijo, kelko so že dosegli i ka ešče morajo vse včiniti, da kelko li mogoče odpravijo pijančuvanje.

Iz toga vidimo, da je že samo v toj ednoj priliki telko najrazličnejšega posla, da nam je ne mogoče vsega napisati. Vidimo pa tudi da pri toj ednoj nalogi, štero smo si postavili, namre delati proti pijančuvanji, opravljamo ešče več sto drugih dobrih del, kakti vodimo ljudi v cerkev, razširjavlemo dobro čtenje i tak dale. Dobra dela so v tak tesnoj zvezi med seboj, da nam drugo ne trbe včiniti kak ustanoviti farni odbor katoličanske akcije, priti vkup, se malo pogučati i delo bomo meli kelko bomo šteli meti. V vsakšoj fari bo nekaj posebnoga i gde je potrebščina največša, tam moramo začeti, naprej bo pa že samo od sebe šlo,

Ka pa naj naša društva delajo? Ravno društvom smo šteli v tom članki povedati i to samo par reči i te naj bi si naša društva dobro k srci vzela. Po želi sv. oče, naj bi ravno voditeli društev bili tisti, šteri bi vkup z domačim duhovnikom tvorili odbor Katoličanske akcije. Vidimo pa, da včas i v ednom kraj i mam več krščanski društev i vsakše društvo dela ščista po

svojoj glavi i maloštero skupno z domačim duhovnikom. Po želi svetoga Oče naj bi se vsigdar krščanska društva ednoga kraja, to se pravi, voditelje tej društev združili z domačim duhovnikom v odbor katoličanske akcije, se od vsakše stvari skupno pogučali, v lepom meri vkup delali. Takše delo bi melo istinski blagoslov boži na sebi i včinoli bi lahko nezmerno dobroga. Brez takšega skupn ga dela pa lahko mamó ešče telko po imeni krščanskih društev, dobroga sada bodo ta društva jako malo rodila.

Samo to smo šteli povedati našim ljudem, posebno pa našim društvom. Da bi bole zarazmili i si bole v srce vtisnoli želo sv. Oče, smo malo več povedali tudi od Katoličanske akcije, od štere homo ešče ob priliki več gučali, da jo kem bole zarazmimo i kem bole razširimo med dobro krščansko ljudstvo. Delo vsej poštenci ljudi vkup s svojim duhovnikom za zveličanje duš, to je katoličanska akcija.

Mešna zveza Marije Pomočnice.

Mešna zveza Marije Pomočnice, „Martinišče“ M. Sobota (Prekmurje).

Mešna zveza Marije Pomočnice v „Martinišči“ je bila odobrena od vrhovnoga salezijanskega predstojnika i potrđjena od knezoškofijsk ordinarijata v Maribori (7. dec 1929. i 17. jua. 1930. št. 692/29-2.)

Pravila.

1.) 15 let vsakšo nedelo se služi v Martinišči edna sv. meša za duševne i telovne potrebščine kotrig.

2.) Okoli 3000 sv. meš darujejo vsako leto vsi duhovniki salezijanske družbe po sveti za pokojne kotrige.

3.) Vpišejo se lejko živi i pokojni, tudi večkrat i z različnimi nakanenji.

4.) Kotrige te zveze bodo mele tao v vseh molitvaj i dobrih delaj, ki se vršijo v Martinišči i v vseh salezijanskih zavodaj po sveti.

5.) Kotrige plačajo 12 Din. letno. Čas plačuvanja trpi 10 let. Cela šuma je 120 Din, ki se tudi naednok lahko plača.

6.) Za nabiralce i širitele mešne zveze se bodo opravile letno šče 4 sv. meše: na Božič, na Vüzem, na Risale i na Marijo Pomočnico.

7.) Šuma, ki se nabere, bo služila samo v te namen, ka se rešijo dugovje i se dozida Martinišče.

Blaženi Don Bosko i Marija Pomočnica naj razlije poseben blagoslov na vse darovnike !

Vrednost sv. meše.

Na smrtnoj vūri bodo svete meše, pri šterih si bio navzoči, Tvoja najvekša tolazba.

Vsakša sv. meša te bo sprevodila k sodnomo stolci i bo tam tvoj zagovornik.

Pri vsakšoj sv. meši si lahko zmenšaš svoje vremenite kaštige i to bole ali menje, kakša je najmre tvoja pobožnost.

Či si pobožno pri sv. meši, s tem skažeš Kristuši, Bogičloveki najvekšo čast.

Pri sv. meši On nadomesti vnoge tvoje nemarnosti i zamūde.

Pri sv. meši ti On odpūsti vse male grehe, či si pripravljen ogibati se teh grehov.

Pri sv. meši se moč satanova nad tebov zmenša.

Pri sv. meši purgatoriomskim dūšam spraviš najvekšo olajšavo, ki je mogoča.

Vsakša sv. meša doprinese Vsemogočemi najvekšo diko, najlepšo hvalo, najbogše zadoščenje. Brezi toga zadoščenja bi že svet davno na nikoj prišeo.

Po sv. meši se ogneš vnoge nevarnosti i nesreče, ki bi te lahko zadele.

Z vsakšov sv. mešov krajšaš čas svojega trpljenja v purgatoriumi.

Vsakša sv. meša povekša tvoje plačilo v nebesaj.

Pri sv. meši dobiš dūhovnikov blagoslov, šteroga Bog v nebesaj potrdi.

Pri sv. meši klečiš med vnožinov Angelov, ki so pri toj sv. daritvi z najvekšim poštūvanjom navzoči.

Po sv. meši pride blagoslov boži na tvoje zemelske skrbi.

* *

Martinišče vsem kotrigam mešne zveze žele blagoslova-pune Božične Svetke ! Pri božih jaslicaj bo se z velkov lūbeznostjov i zahvalnostjov spomnilo prav vseh kotrig kak i tūdi dragih nablralcov i nablralk, za štere bo se služila posebna sv. meša na Božič.

Mešna zveza Marije Pom. nam naj bo kak betlehemska zvezda, ki nas naj vse to bodoče leto i prihodnja leta k Jezuši vodi i tūdi pripela. Po njoj naj pride mir, blagoslov, sreča našoj mladini, našim starcom, našim družinam i njihovim voditelom ! —

Voditeo mešne zveze Marije Pomočnice.

* *

Sledeče rože živoga rožnoga venca so stopile v Mešno zvezo Marije Pomočnice: 34. roža iz Beltinec: voditeljica Škafar Ana, 120 Din., 2. roža iz Odranec: voditeljica Raduha Kata, 60 Din., 59. roža iz Odranec: voditeljica Goston Kata, 80 Din., 5. roža iz Gor. Lendave: voditeo Ropoša Jožef, 20 Din., 26. roža iz Belti-

nec za žive kotrige 120 Din., 86. roža iz Odranec: voditeljica Copot Anika, 60 Din., 137. roža iz Odranec: voditeljica Hozjan Bara, 60 Din. — Marija Pomočnica njim naj vsem obilno poplača i sprosi milost, da bodo v vseh kotrigaj teh rož cvele bože rože krščanskih jakosti.

* * *

Devetdnevnice na čast Mariji Pomočnici, Bl. Don Boski i sv. Treziki od Maloga Jezušeka se stalno opravljajo v Martinišči. Vnogi so se obrnoli v enoj ali drugih sili i so obečali, ali dali kakši dar na Martinišče pa so po molitvaj naših vrlih malih dijakov bili poslušneni. Marija Pomočnica i Bl. Don Bosko rada poslušneta prošnje svojih malih sinčkov i pošleta naprošene milosti. Ravnotak sv. Mala Trezika, ki je tudi velka prijateljica malih duš.

Tisti, ki želejo, ka bi se opravljale devetdnevnice ali kakše posebne molitve za nje, naj nam to na kakšikoli način naznanijo.

Vsakši drugi se pa lahko tudi ovak priporoči v molitev, ar vsakšiden molimo za naše dobrotnike i za tiste, ki se nam priporočajo v molitev.

Vsem kotrigam mešne zveze na znanje. V kratkom bodo vse kotrige mešne zveze dobile posebna znamenja za to, ka so dali i potem za to, ka bodo dali na te večne meše.

Zadoščenje Mariji !

Vatikanski list „Ossevatore Romano“ je priobčlo genlivi dogodek :

„V saloni nekše odlične, globoko verne družine v Rimi so si pogučavali od žalostnih dogodkov v Španiji. S svetov srditostij so obsojali to, ka so šatanovi hlapci učinili s podobov Karmelske Matere Bože v Sivilji, štero ves španski narod posebno časti. — Pet let staro dete poslūša vidno žalostno to zgodbo. Skrma se vkradne iz salona pa ide v spalnico, gde vzeme Marijin kep iz stene i ga vroče kušne.

Potom nesē kep v salon i ga mučeče podrži vsakšemi k vūstam, da bi ga kušno. Vsi navzoči so bili globoko genjeni, starišom so se pa zalesketale skuze v očaj poleg toga detinsko-ga, pa denok tak lepoga i pomembnoga dogodka.

Častilci Marijini! Ne dajmo se osramotiti od toga deteta! Tudi mi moremo dati kakše zadoščenje našoj prelūboj nebeskoj Materi. Pa znate s kem jo posebno razveselimo? Z dobro opravljenim zadostilnim sv. prečiščavanjom. Povejmo, ka naš Marijin list ma samo 10.000 čtevcev. Če darūje vsakši izmed nas bar edno sv. prečiščavanje Mariji v zadoščenje, kak bo jo to veselilo! Morebiti bo po našem sv. prečiščavanju prosila za svoje nesrečno, zaslepleno deco: „Oča, odpusti njim, ar ne vejo ka delajo!“ Za nas pa: „Oča, blagoslovi jezero i jezerokrat to mojo deco, štera me tolaži i razveselūje!“

(Po nemščini priredila vpokojena vučiteljica.)

† Kūzma Jožef. Bogoslovec.

V sredo, 14. oktobra proti pounoči, je v hiši svojih dragih starišov za vedno zapro svoje trūdne oči mladi bogoslovec Kūzma Jožef. Dve trpljenja-punivi leti se je bojuvao z betegom, dve leti je iskao zgübleno zdravje. Iskao ga je doma i v tujini — a zaman. Z velikim vüpanjom je šo k morji, pa se je vrno — mogoče ešče bole betežen . . . Več kak pou leta je ležao v sobočkoj bolnici, nato v ljubljanskoj, na Golniki doma i nazadnje v Zagrebi.

Malo njemi je dalo to zemelsko življenje, a on ga je vendar lübo, tak vroče lübo, ka niti misliti ne šteo, da bo mogeo tak hitro mreti. Mi lahko razmimo to njegovo hrepenenje po življenji, ve znamo, ka se je celo svoje življenje mantrao po šolaj, znamo ka je mogeo dosta pretrpeti, samo da bi dosegno svoj cio. Kelkokrat je v mrzloj hiži kesno v noč lačen sedo pri knji ! Kušao je bridki krüh sirmaškoga dijaka. Toda misel, ka dosegne ednok svoj cio, ka tüdi njemi pride za Velkim petkom trpljenja i bridkosti. Vüzemsko jütro vstajenja i radosti, ta miseo je vlevala vsigdar nove moči v njegovo mlado veselo srcé. Zdaj pa, gda je bio že sčista blüzi cila, gda bi se pravzaprav začnolo za njega pravo življenje, je mogeo püstiti vse i ođiti. Žmetno je bilo njegovo trpljenje, a ešče žmetnejša je bila ločitev. Kak težko njemi je moglo biti pri srci, gda je letos v juliji i augusti 12 njegovih tovarišov darüvalo Bogi prvo sv. mešo — on pa je brez moči ležao na bolniškoj posteli. Postoterilo se je tiste dni v njem hrepenenje. Pa je bio preslab, zato je šo prle v Zagreb, da bi se tam dao operirati. Toda njegove moči so vidno pešale. V neizmernoj bridkosti je začno čütiti, ka njemi te sirmaški svet nemre več pomagati i da se bo mogeo v kratkom časi ločiti od njega. Domo si je želo. Tak slab je bio že, ka se ne mogeo pelati po železnici. Zato so ga pripelali z autom iz Zagreba v Bogojino.

Gda pa je vido Bogojino, njeni lepi breg i cerkev njeno, gda je vido materino vroče lübezen, njeno trpljenje i žalost, se je ešče ednok z vsov silov vzdignolo v njem hrepenenje: živeti, živeti ! Tri dni pred smrtjov, je poslao očo k doktoru, naj ga ešče ednok sprimejo v bolnico, naj njemi pomagajo. Vrnoli so se oča i njemi povedali, ka ga neščejo već sprijeti. Neizmerna bridkost je legla v tistom hipi v njegovo düšo i v srci je vgasnola zadnja iskrice vüpanja. Prekrižao je z rokov i nemo trpeo, čakajoč konca. Ne je dugo čakao ! Te gda so njemi zemelski doktori odpovedali svojo pomoč, je prišao Večni doktor. V ednom samom hipi ga je ozdravo i ga odpelao na „nebeski Golnik“, — ta gde nega već bolečin i trpljenja — ta gde je večna radost i veselje . . .

Na misijonsko nedelo ob 2. popoldnevi so štirje njegovi tovariši, letošnji novomešniki, med sprevedom dühovnikov, 20 bogoslovcov i već kak 2000 glave vnožine, nesli njegovo zrúšeno telo iz rojstne hiše v cerkev — pred oltar, pri šterom je tak

vroče želo bar ednok zaspevati veseli: „Gloria in excelsis Deo . . .“ Ne se njemi je spunilo to hrepenenje i namesto k novoj meši smo se zbrali k pokopi. Žalostna je bila pesem zvonov i namesto tiste lepe: „Novomešnik bod' pozdravljen . . .“ so spevali žalostni „Miserere . . .“ Boječe je zatrepetao glas žalostinke, se razlegao po cintori i se gubio v tiho pesem, samo njeni konec je kak bridko čustvo ostao globoko v duši: „al' prijat'la sem nazaj, nikdar več ne bo“ . . . — Votlo so zabobnale suhe grude ob belo trügo . . . Na bogojanskom cintori je poleg velkoga Baše zrasao novi grob...

Küzma Jožef se je narodo 21. XII. 1904. v Bogojini. Prvi i drugi razred gimnazije je študerao na Madjarskom, 3., 4., 5. i 6. v Soboti, 7., 8. i maturo pa je napravio v Ljubljani. Po maturi je stopo v mariborsko bogoslovje. Na konci tretjega letnika ga je napadnola jetika, štera njemi je skopala trikrat prerani grob.

Mama Margeta.

Mama Margeta je ne bila takša ženska, ki bi kričala, se čemerila i divjala od čemerov, gda je trbelo deco kaštigati. Vsigdar je bila vesela, merna i prijazna. Čarni oblaki so ne prišli na njeno čelo. Deca so znala kak neizmerno je ona lübi i so ravno s takšov lübeznostjov povračüvala njeno lübezen. Pa čiravno je tak mehkosčna bila mama Margeta proti svojoj deci, denok je verno spunjavala svoje materinske dužnosti i je vsigdar opomnila pa tñdi pokaštigala deco, či so opominov i kaštige bila potrebna.

Njena dobrota je ne bila slabost i deca so dobro znala, ka se ona ne boji pokaštigati. Pravice kaštiganja je nigdar ne prek dala i v znamenje te pravice je vsigdar bila v hiži v koti šiba. Nücala je nigdar ne te šibe, ar bi tej vdarci bole žgeče kapali na njeno srce kak pa na deteče telo.

Bitje je znala nadomestiti z drugim pametnim sredstvom, ki se je čudovito primalo dečice, štera so itak rada bogala.

V ednom preveč vroćem letešnjem dnevi sta Joško i Vanek prišla domo jako trüdniva i od žeje vmorjeniva. Vanek je te bio štiri leta star. Mati njima je dala piti, a najprle je Joški ponüdila. Vanek je bio nevošćen zavolo toga i se je smoro. Gda je na njega red prišeo, je ne šteo piti. Mati njemi je niti reči ne pravila, nego je djala lepo vodo na svoje mesto. Deček je eden čas čakao i premišljavao, potem je pa s strahom pravo:

„Mama!“

„No, ka pa je?“

„Prosim Vas, dajte mi piti.“

„Meni se je tak vidilo, ka si ne žeden!“

„Odpüстите mi, Mama, lepo Vas prosim!“

„Dobro.“

Po toj maloj šoli njemi je segnola po vrćek i ga je z lübeznostjov nalekla k Vanekovim vlistnicam.

Vanek je bio jako živ i čemerasti. Kak se to v takšov ma-

loj dobi vnogokrat zgodi, se je zgodilo tudi z Vanekom. Ednok se je najprej preveč razčemerilo i v čemeraj je velki kvar včino. Margeta ga je k sebi pozvala. Vanek je k njoj pribežao i ona ga je pitala :

„Vanček, vidiš tam tisto šibo?“

„Vidim, mama,“ je odgovorilo Vanek i za par stopajev je nazaj stopo i sram ga je bilo.

„Vzemi jo i se mi jo prinesi.“

„Ka bi pa radi z njov, Mama?“

„Samo se jo daj, pa bova že vidila.“

„Mama, morebiti je na mojem hrbti ščete sprobat?“

„Zakaj pa ne, či si takši?“

„Mama, nigdar več toga ne včnim, nigdar več.“

Potem sta si ešče povedala par lepih reči i malomi je to dojšlo. Drugoč je bio bole pazlivi.

Čiravno je Joško bio bole mehke i občutlivejše nature, se je v mladosti denok materi protipostavljao i s čemerij je sprejemao njene zapovedi. Margeta je za roko prijala maloga protivnika. Te se je navadno nakla vrgeo i je nesmileno brsao i kričao. Margeta ga je pa merno i potrplivo držala.

„Ne pūstim te, — je djala — čiravno bom celi den mogla ti pri tebi biti. Ti boš se pa mogeo v to vdati.“

Či se je pa Joško naprej čemerio i divljao, njemi je etak pravila:

„Ne vidiš, ka sem jaz močnejša? Ti pa denok neboš moj zapovednik. Zapomni si samo to, ka se dragomi Bogi dūrijo božni lūdje i je obsodi pa pokaštiga. Ti tak misliš, ka boš njemi lahko vūjšeo?“

Joško je vido, ka bojūvati se, je bilo zobstonsko delo. Materine zadnje reči so ga genole i počasi je zdignio svoj pogled na njo. Njeni obraz je bio popunoma meren. Sladko se je nasmejala i bilo je vsega konec.

Materin nasmeħ! Što bi znao povedati, kelko dobroga on včini v detinskem srci! Mala srčeca napuni z lūbeznoštvom i srečov do zadnjega kotička. Kesnej, v živilenskih vojskaj trūde olajša i vnogokrat moška srca zbogša.

Na takši način je Margeta kaštigala svojo deco. Po njevoj pameti kaštiga nigdar nebi smela roditi čemerov i nezavūpanja v srci malih. Fundament njenoga navuka je te bio, ka bi z dobrimi, sladkimi opomini deco mogli na to prisiliti, ka bi vse včino iz lūbeznošti do Boga, ali pa s takšim nakanenjom, ka bi si zaslužila njegovo dopađenje.

Zato so Margeto deca tak srčno lūbila i poštūvala. (Dale.)

Posvetitev rojstne hiše našega vrednika Srci Jezušovomi.

Okt. 10. se je vršila genliva slovesnost na Krajni.

Domači našega urednika so opravili vsi sveto spoved i prečiščavanje i so posvetili celo hišo sladkomi Srci Jezušovomi,

ka bi to Srce kraljvalo odsehmao nad tov hišov v toj familiji.

Posvetitev so zvršili sin te hiše Klekl Jožef, vp. plebanoš vrednik Mar. Lista. Posvetili so se pa po toj pobožnosti Srci Jezušovomi poleg njih njihovi dve sestri, svak, deca domače hiše pa držina, skupno 10 oseb. Posvetitve so se vdeležili tudi domači g. plebanoš Krantz Jožef, gederovski i tišinski g. šolski upravitel, župan domače občine, rodbina i poznanci. Posvetiteo so etak gučali: kakšo srečo je dobila zdaj ta hiša, nad šterov se je zbiralo že

Posvetitev rojstne hiše Klekl Jožefa, vrednika Marijinoga Lista na Krajni okt. 10. Slika nam kaže podobo Srca Jezušovoga pri posvetitvi.

teliko oblakov! Neskončno dobro bože Srce bo zdaj varvalo to hišo i čeprav ne bo vkraj vzelo križov od nje, ar moremo vsi trpeti, bo li vse te križe dalo mirno nositi i vsako djanje bo spremenilo v kinče, šteri nikdar neminejo. Lepo se je glasila pešem Srca Jezušovoga med posvetitvov, ali najlepša je pa bila posvetitev dece, štera je srečno prosila svojega prijatela Jezusa, naj jo čuva, ka vsikdar njegova ostane.

Posvetitev se je vršila v tistoj sobici, kde so svoja mlada leta preživeli naš vrednik, kde so v par mesecaj z britkim sr-

com stali pri trtgi drage svoje matere i sestre. Zato je pa prinesla posvetitev tak veliko tolažbo za nje i vse njihove, ka se ne da popisati. Gospod plebanoš Krantz Jožef so pri toj priliki izjavili, ka njim preveč leži na srci posvetitev družin Srci Jezusovomi i ka jo bodo z celov dušov širili, vu svojoj fari.

Srce Jezusovo! Pridi k nam Tvoje kralstvo!

Sveti Prt.

(Priredila za Marijin list Antolin in Duh)

Eden novi dogodek je povekšao češčenje sv. Prta. Kda je sv. Prt bio v gradi Chambery, je ravno v noči 4. decembra l. 1532 nastao velki ogenj i sv. ostanek je bio čudežno rešen. Čiravno je ogenj prišeo v šegeštijo, kde je bio sv. Prt, se nje-mi je nikaj drugo ne zgodilo, ka se je malo na vogli osmodo. Ogenj je bio tak močen, ka se je raztopila srebrna škrinj'ca, v šteroj je bio sv. Prt zapreti. Znamenje ognja se šče gnesden vidi i to potrjuje, ka se je čudo zgodilo.

Vseedno so pa kalavinje razglasili, ka je sv. Prt zgoro i ka je bio napravljeni eden novi prt prvomi vednaki. Teda je Karol III. pisao papi Kelementi VII. pismo, v šterom ga prosi, da naj dá preiskati sv. Prt. Papa je to delo zročo kardinali Gorrevod-i, Morianskomi Apoštolskomi poslanci. Spoznalo se je, ka je resan Prt tisti kak prle, i je istina, „ka je rešeni bio ognja.“

Romanja k sv. Prti so se vsikdar vekšala i tudi vladarje so ga hodili dičit. Franc I. je oblubo, ka či bo zmagao v boji pri Magnano proti Švicarom, bo romao za zahvalo k sv. Prti i ga častio. I je zaistino zmagao i priromao z Ljona v Chambery, gde se je zahvalo Gospodnomi Bogi za zmago.

Leta 1336. so nastale velke bojne v Savoiji, zato je vojvoda Karol III. preneseo sv. Prt v Turin i potôm v grad Vercelli. Z Vercellija je bio prenešeni v Nizzo Marittino, potom znova v Vercelli i od tam v Savojo. Leta 1578. je bio končno prenešeni v Turin. Vojvoda Emanuel Filibert se je boja, ka, či bi ostao sv. Prt v Chambery, bi lahko spadno v roke drugovercom, zato ga je dao prenesti v svoj grad, šteri je bio v bližini Turina.

Emanuel Filibert je v Turin dao prenesti sv. Prt zato, da bi sv. Karol Borromejski meo vekšo priliko počastiti ga. Sv. Karol je romao peški z Milana v Turin. To je bio lepi dogodek! Sveti Prt so razprestrli i sv. Karol Borromejski i drugi duhovniki so ostali več vür pred Njim, pa so spevali i molili. Vojvoda i druga gospoda je pa stražo držala pri pobožnosti.

(Dale.)